

చిట్టె

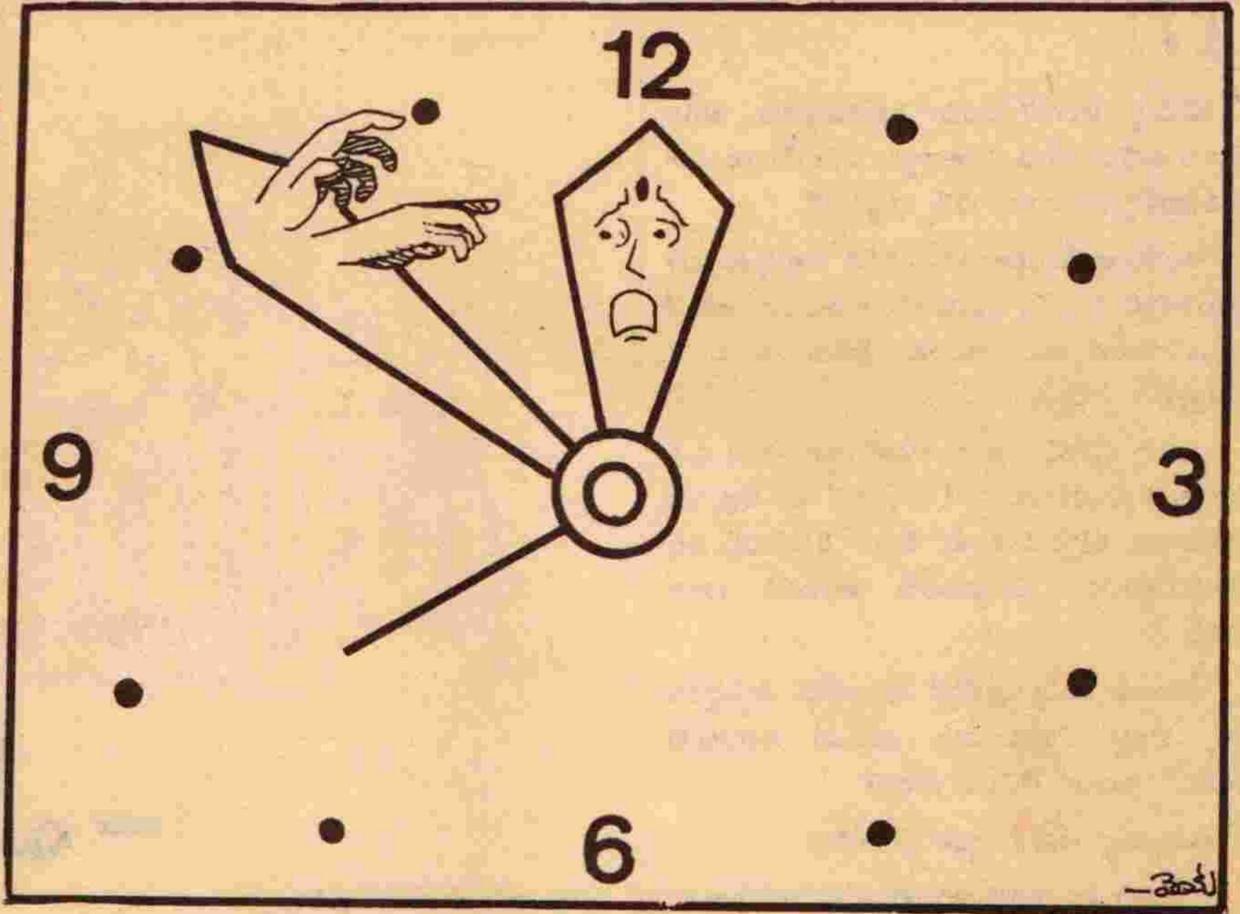
అమె చేతులు ఒణకసాగాయి.

గంతులో తడి ఆరిపోయింది. మొఖం పాలిపోయింది. కళ్లు భయంతో కలవరపడ్డాయి.

ఫోన్ రిసీవర్ వట్టుకుని అలాగే నిలబడిపోయింది దివ్య.

ఎం జరిగింది? ఎం జరగబోతోంది? ఎలా? ఎవరు? ఎందుకు? ఈ ద్రోహం చేయబోయే వ్యక్తి ఎవరు?

ఎవర్ని హత్య చేయబోతున్నాడు?

స్వప్నటక

బిగియసాగాయి... కఠినంగా మారిపోయి శక్తికొద్దీ గంతు సులమసాగాయి.

ఎమిటి... ఎమి జరుగుతోంది!!

త్రాగిన వానన గుప్పుమంటూ అమె ముక్కును బ్రద్దలకొట్టసాగింది. తనకు ఏదో కీడు జరగబోతోంది... తప్పించుకోవాలని ఎంతో ప్రయత్నం చేయసాగింది. చేతిలోని రిసీవర్ క్రింద వడింది. ప్రయత్నం విఫలమైంది. అతనిలోని వశురక్తం ఒక్కసారి ఉప్పొంగి చేతివేళ్లలోకి ప్రవహించి, అమె గంతుమీద రాక్షసశాండవం చేయటంతో, ఆ శక్తి నుండి తప్పించుకోలేకపోతోంది. కనుగ్రుడ్లు పైకి రాసాగాయి.

ఏదో చెప్పాలని ప్రయత్నం... అందుకు అతను అవకాశం ఇవ్వడంలేదు. తన చేతులతో, ఆ కిరాతక వ్రేళ్ళను తప్పించాలని విఫలప్రయత్నం చేసింది. చిన్ననవ్వు వినిపించింది. కళ్లు పైకి ఎత్తి అటువైపు చూసింది.

“ఈ దావూద్ చేతులనుండి తప్పించుకోవాలనుకోవటం చాలా కష్టం”

‘టంగ్... టంగ్’ మని వన్నెండు గంటలు కొట్టింది గడియారం. అంటే క్రాస్టాక్లో చంపమంది ఎవర్నోకాదు.. తననే. అగ్నిసాక్షిగా మెడలో మంగళసూత్రం కట్టిన తనభర్తే తనని చంపమని చెప్పాడు. అతని గంతు అప్పటి ఆలోచనలమధ్య గుర్తించలేదు కాని ఇప్పుడు గుర్తుకురాసాగింది. అవును పొరపాటు లేదు... తనని అతిప్రేమగా వలుకరించే గంతు... అదే.

తను మరణిస్తే, తన పేరుమీదున్న నలభైలక్షల రూపాయిల అస్తికి అతను వారసుడౌతాడు. అందుకే ఈ నికృష్టానికి ఒడిగట్టాడు. తాను ఎవర్నో అనుకొని, రక్షించాలని ఎంతో తపన వడింది. కానీ... ఇప్పుడు తనని రక్షించేందుకు ఎవరూ లేరు. ఆలోచనలు అగిపోయాయి. అమె తల వాలిపోయింది!

—చింతలపల్లి నాగలక్ష్మిరెడ్డి

అనలు తనీవార్త ఎందుకు వినాల్సివచ్చింది?

జరిగింది... జరిగినట్టుగా ఒక్కసారి గుర్తుకు తెచ్చుకుంది.

అర్థంబు వనిమీద భర్తకి ఫోన్ చేద్దామని రిసీవర్ ఎత్తింది. కానీ... ఫోన్లో ఎవరో ఇద్దరు వ్యక్తులు మాట్లాడుకుంటున్న మాటలు వినిపించాయి. అది క్రాస్టాక్... తనకి అనవసరం. ఐనా కుతూహలం కొద్దీ చెవిఒగ్గి వినసాగింది.

“దావూద్... కరెక్టుగా వన్నెండు గంటలకి, అమెను గంతు సులిమి ‘ఫినిష్’ చేసేయ్... ఆ తర్వాత నాకు వచ్చే ఆస్తిలో నగభాగం నీది” అని అస్పష్టంగా ఓ మగ గంతు—మరో మగ గంతుతో మాట్లాడుతున్న మాటలవి!

“ఎస్... సార్... వన్నెండు కొట్టినరికి అమె ఈ లోకంలో వుండదు. డేంట్ వర్సీ” అని తాగి మాట్లాడుతున్నట్టుగా మరో గంతు... ఎవర్ని చంపమని... ఎవరు చెబుతున్నారు? ఈ హత్య ఆపేదెట్లా? అనలు హత్య చేయబడే వ్యక్తికి ఈ విషయం తెలియచేసి, జాగ్రత్తగా వుండమంటే? అనలు ఆ వ్యక్తి ఎవరో తనకు తెలిస్తేగా? ఎలా అమెను హెచ్చరించటం? అని ఆలోచిస్తూ రిసీవర్ పెట్టేసి నెమ్మదిగా అడుగులేసుకుంటూ అటు—ఇటూ తిరగసాగింది దివ్య.

ఫోనీ... ఫోనీసులకు తెలియజేస్తే...?

మంచి ఆలోచన... వాళ్లే ఎలాగోలా కనుక్కుంటారు.

అనుకోకుండా తలెత్తి గడియారం వైపు చూసింది. వదకొండు నలభైఐదు...

మైగాడ్... ఇంకా వదిపేసు నిమిషాలే వుంది.

ఒక గంతులో ఫోన్ దగ్గరకు వెళ్లి 100 ... అంకెను తిప్పింది. అటువైపునుండి ఎంగేజ్ శబ్దం వినిపించింది.

టబ్... ఈ ఫోన్స్ అన్నీ ఇంతే... అవసరానికి ఎప్పుడూ దొరకవు!

పైం టకటక మంటూ పోతూవుంది.

పోలీస్ కొరకు అమె ప్రయత్నం చేస్తూవుంది.

సెకండ్స్ ముల్లు రోజుకంటే అతవేగంగా వరుగెత్తుతూ వున్నట్లుంది. ఎట్లా...?

ఓ మనిషి ప్రాణం కాపాడాలని తాను ఎంతో తపించి పోతూవుంటే ఎందుకో విధి ఎదురుతిరుగుతోంది.

మళ్ళీ ప్రయత్నం చేద్దామనిపించి డయల్ మీద కుడిచేయి పెట్టి ఒకటో నెంబరు త్రిప్పబోతూవుండగా, అమె మెడమీద ఏదో కొత్తస్పర్శ.

మొరటుగా వున్న చేతివ్రేళ్ళు, ఎవరివో అమె గంతు చుట్టూ చుట్టుకోసాగాయి. ఊపిరి పీల్చుకోనివ్వకుండా